

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság útján

Alkotmánybíróság részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
IV/ 0 2 8 0 5 - 0 / 2021	
Érkezett: 2021 JÚL 13.	
Példány: 1	Kezeli/irata: 1
Melléklet: db:	

BUDAPESTI II. ÉS III. KERÜLETI BÍRÓSÁG 11.	
FÓLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:.....	
ÉRKEZETT: POSTÁN / GYŰJTŐLADÁBA / SZEMÉLYESEN / E-MAILEN / FAXON	
Pk.	2021 JÚN 25
PÉLDÁNY:.....	IV:.....
MELLÉKLET:.....	KÖZTÜK:.....
FÓLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON: <i>Alkotmányjogi panasz</i>	

ZÁRADÉK: Az irat elektronikus iratról készített
papír alapú másolat.

állampolgársága [redacted] latti lakos kérelmező –
csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, dr. Novák Rebeka ügyvéd (Dr. Novák
Rebeka ügyvéd; székhely: [redacted]
[redacted]) útján – az Alkotmánybíróságról szóló
2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján, határidőben, az alábbi

alkotmányjogi panasz

terjesztem elő.

I. Kérelem

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság 35.Pk.50.469/2020/6. ügyiratszámú végzésének, valamint a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 51.Pkf.630.281/2021/6. ügyiratszámú végzésének alaptörvény-ellenességét Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) 26. cikkében rögzített és XXVIII. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való alapjog, a VI. cikkében deklarált magán- és családi élet tiszteletben tartásához való alapjog, azzal összefüggésben a XVI. cikkben a gyermekek kiemelt védelméhez és a szülők gyermekük nevelésének és jogainak biztosításához való alapjog megsértése miatt és az Abtv. 43. §-ban foglaltak szerint semmisítse meg a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 35.Pk.50.469/2020/6. ügyiratszámú végzését, valamint a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 51.Pkf.630.281/2021/6. ügyiratszámú végzését.

II.

a) Panaszom alátámasztása érdekében az alábbi tényeket adom elő.

A nemperes eljárás kérelmezettje, azaz a volt feleségem és köztem 11.P.22.211/2019 ügyszámon házasság felbontása és járulékos kérdései iránt peres eljárás volt folyamatban a Budapest II. és III. Kerületi Bíróság előtt, amely eljárás tárgyát képezte a volt feleségemmel

közös gyermekeink – a [REDACTED] napján született [REDACTED] és a [REDACTED] napján született [REDACTED] – feletti szülői felügyeleti jog gyakorlásának, a kapcsolattartás rendjének és a gyermektartás kérdésének rendezése. A volt feleségemmel ügyvéd által ellenjegyzett megállapodást kötöttünk 2019. október 1-2. napján, majd azonos tartalommal perbeli egyezséget kötöttünk, amelyet az eljáró bíróság 2019. november 13. napján 11.P.22.211/2019/12.ügyiratszámú végzésével jóváhagyott. Ezen egyezés alapján folyamatos kapcsolattartás keretében jogosult vagyok a kapcsolattartással érintett gyermekekkel kapcsolatot tartani minden páros héten pénteken az óvodai-, iskolai foglalkozás végétől, ennek hiányában 14 órától, a következő, vagyis páratlan hét hétfő óvodai-, iskolai foglalkozás kezdetéig, ennek hiányában reggel 8 óráig a gyermekkel kapcsolatot tartani az elvitel és ottalvás jogával.

A volt feleségem 2020. szeptember 18. napján kezdődő kapcsolattartás kezdő időpontjában többszöri, írásban is közölt, külön kérés ellenére kifejezetten megtagadta gyermekeink okiratainak (személyi igazolvány, lakcímkártya, útlevél, TAJ-kártya) átadását. Arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint ezen iratok átadására nem köteles, továbbá gondozó szülőként jogosult korlátozni a kapcsolattartást az iratok visszatartásával. A volt feleségem e magatartást már a nyári szüneti időszakos kapcsolattartás során is tanúsította, akkor kifejezetten megjelölte, hogy azért teszi, hogy én semmiképp nem tudja a gyerekekkel külföldre utazni (ugyanis később a volt feleségem kívánt külföldre utazni a gyerekekkel). 2020. szeptember 18. napján magatartásának indokát nem adta. a jövőben esedékes összes – folyamatos és időszakos – kapcsolattartás során is fenn kívánja tartani. Azon kifejezett kérdésekre, hogy akkor szerinte mégis miként igazolja a gyermekeim személyazonosságát és a hozzátartozói jogviszonyomat, a kérelmezett azt felelte, hogy ezt tegyem a gyermekeink anyakönyvi kivonata által. Az anyakönyvi kivonat azonban egyértelműen és köztudomásúlag nem alkalmas a személyazonosság igazolására. A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 29.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján egyértelmű és nem képezhet vitát az, hogy valamennyi természetes személy köteles olyan személyazonosság igazolására alkalmas okiratot magánál tartani, amellyel személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni tudja. A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról 1992. évi LXVI. törvény 29. § (12) bekezdés pedig szintén egyértelműen tartalmazza, hogy a polgár a személyazonosságát a személyazonosító igazolványon túl az érvényes útlevéllel vagy kártyaformátumú vezetői engedéllyel igazolhatja. Tehát hiába igazolja az anyakönyvi kivonat azt, hogy én vagyok [REDACTED] és [REDACTED] édesapja, ha azt a tényt, hogy a velem tartózkodó két gyermek [REDACTED] semmilyen okirattal nem tudtam volna igazolni. Továbbá a személyazonosító igazolvány kiadása és az egységes arcképmás- és aláírás-felvételezés szabályairól szóló 414/2015. (XII.23.) számú Kormányrendelet 34. § (1) és (3) bekezdései alapján, valamint a Ptk. 4:178. § (1) bekezdése és a konzekvens - Győri Törvényszék Pf.20565/2017/7. számú kapcsolattartás újrászabályozása tárgyában hozott határozat által is tartalmazott – joggyakorlat alapján a kérelmezett kötelessége, hogy a gyermekek a kapcsolattartásra felkészítve adja át részemre akként, hogy a gyermekek személyazonosításra alkalmas fényképes okmányait, valamint lakcímkártyáját és egészségügyi ellátásra való jogosultság igazolására szolgáló TAJ-kártyáját eredeti példányban a kapcsolattartás kezdő időpontjában részemre átadja, majd azokat a kapcsolattartás záró időpontjában tőlem átvegye.

Tekintettel arra, hogy a volt feleségemmel nem tudtam a kérdést eljáráson kívül rendezni, így 2020. október 14. napján kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti kérelmet terjesztettem elő az illetékes Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságon, tekintettel arra, hogy a kapcsolattartás végrehajtása 2020. március 1. napjától a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása nem gyámhatósági eljárás formájában, hanem nemperes eljárás keretében kérelmezhető.

Az elsőfokon eljáró bíróság a kérelmemet elutasította azon hivatkozással, hogy az okmányok átadásának kötelezettsége külön, szó szerint nem került a házasság felbontása iránti eljárásban a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság által 11.P.22.211/2019/12. ügyiratszámom kelt kapcsolattartásra vonatkozó bírósági végzésben rögzítésre és „a bíróság azon anyagi jogi jogszabályokat, amelyeket az egyezség nem tartalmaz, nem veheti figyelembe.” (35.Pk.50.469/2020/6. ügyiratszámú végzés 8. oldal első bekezdés második mondat)

Az elsőfokú végzéssel szemben, határidőn belül fellebbezést terjesztettem elő. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2021. március 18. napján kelt 51.Pkf.630.281/2021/6. ügyiratszámú végzésével az elsőfokú végzést helyben hagyta, továbbá a jogszabályi rendelkezésekkel ellentétesen azt a megállapítást rögzítette, hogy álláspontja szerint az okiratok átadása érdekében kapcsolattartás újraszabályozása iránti eljárás kezdeményezhető. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2021. március 18. napján kelt 51.Pkf.630.281/2021/6. ügyiratszámú végzése részemre 2021. április 27. napján került kézbesítésre.

b) A jogorvoslatok kimerítése tekintetében az alábbiakat adom elő.

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 35.Pk.50.469/2020/6. ügyiratszámú végzésével szemben fellebbezést terjesztettem elő. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2021. március 18. napján kelt 51.Pkf.630.281/2021/6. ügyiratszámú végzésével az elsőfokú végzést helyben hagyta. Tehát valamennyi rendelkezésre álló jogorvoslatot kimerítettem.

A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény 2.§ g) pontja alapján a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti nemperes eljárás során nincs helye felülvizsgálatnak, így e rendkívüli jogorvoslat a jogszabály alapján kizárt.

c) A határidők tekintetében az alábbiakat adom elő.

2020. október 14. napján kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti kérelmet terjesztettem elő. Az elsőfokon eljáró bíróság a kérelmemet elutasította. Az elsőfokú végzéssel szemben, határidőn belül fellebbezést terjesztettem elő. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2021. március 18. napján kelt 51.Pkf.630.281/2021/6. ügyiratszámú végzésével az elsőfokú végzést helyben hagyta. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2021. március 18. napján kelt 51.Pkf.630.281/2021/6. ügyiratszámú végzése részemre 2021. április 27. napján került kézbesítésre. Ennek megfelelően jelen alkotmányjogi panaszomat határidőben terjeszttem elő.

d) Érintettségem tekintetében előadom, hogy a sérelmezett döntésekkel érintett perben kérelmező voltam, az eljárással érintett gyermekek édesapja vagyok. Az eljárás tárgya a kapcsolattartás végrehajtása, melyben való érintettségem kapcsolattartásra jogosult szülőként egyértelműen fennáll.

e) A befogadhatóság körében az alábbiakat adom elő.

Az elsőfokú bíróság valamint a másodfokú bíróság eljárása és annak eredményeként született döntések sértik a Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.) 26. cikkében rögzített és XXVIII. cikkében deklarált tisztességes eljáráshoz való alapjogot, a VI. cikkében deklarált magán- és családi élet tiszteletben tartásához való alapjogot, azzal összefüggésben a XVI. cikkben a gyermekek kiemelt védelméhez és a szülők gyermekük nevelésének és jogainak biztosításához való alapjogát.

Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése szerint az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az Állam elsőrendű kötelezettsége. Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait. A VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák. Az 28. cikk szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre természetesen nem terjed ki az ítéletek kvázi negyedfokú felülbírálatára, jelen alkotmányjogi panaszom nem az alapeljárásban hozott végzések érdemi tartalmának Tisztelt Alkotmánybíróság általi érdemi felülbírálatára irányul, hanem a végzések, valamint az azokat eredményező, jogszabályokkal és töretlen joggyakorlattal ellentétes, a kapcsolattartási jog korlátozását és a kapcsolattartás jogszabály által meghatározott tartalmának csorbitását, kiüresítését jelentő eljárás alapjogsértő voltának orvoslására. A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti eljárás tekintetében 2020. március 1. napján bekövetkezett hatáskörváltás eredményeként ugyanis az addig kialakított töretlen joggyakorlatot a vonatkozó jogszabályokat az eljáró nemperes bíróság tévesen és jogsértően értelmezte és alkalmazta, amely következtében sérült a magán és családi élethez, valamint kapcsolattartáshoz való alapjog, továbbá a tisztességes eljáráshoz való alapjog is, tekintettel arra, hogy a nemperes eljárásban hozott döntések utólagosan olyan előfeltételeket támasztanak a kapcsolattartást szabályozó határozattal szemben, amely sem jogszabályból, sem a kapcsolattartás szabályozásakor fennálló joggyakorlatból nem levezethető, továbbá a végrehajtás megtagadása által nem csak megsérti a vonatkozó anyagi jogi jogszabályokat, de hatáskörén túllépve a kapcsolattartás tartalmát szűkíti, a kapcsolattartásra történő felkészítés jogszabályi kötelezettségét kiüresíti. Ezen felül súlyosan megsérti a gyermekek egyéni fejlődéshez, valamint fizikai és pszichés egészséghez való jogát az, ha a családjog speciális szabályozási körülményeit figyelmen kívül hagyó, általános nemperes eljárás akként kívánja formálni – jogszabályi megalapozottság nélkül – a

joggyakorlatot, hogy annak eredményként a jogszabályban rögzítettek és a konzekvens családjogi joggyakorlat ellenére nem biztosítja a gyermekek részére, hogy a kapcsolattartás során személyazonosító okmányaikkal a kapcsolattartásra jogosult szülő útján rendelkezzenek, valamint azt sem, hogy szükséges vényköteles gyógyszereik, évszakhoz igazodó ruházatuk, valamint tanulmányi eszközeik a kapcsolattartás során részükre rendelkezésre álljanak.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 4:178.§ (1) bekezdés egyértelműen rögzíti a gondozó szülő, jelen esetben a kérelmezett, azon közens jogszabályi kötelezettségét, hogy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani. A zavartalan kapcsolattartás biztosítás nem merül ki abban, hogy a gondozó szülő köteles annak tevékeny megzavarásától tartózkodni, hanem tartalmazza annak kötelezettségét is, hogy a gyermek a kapcsolattartásra mind fizikai, mind pszichés szempontból megfelelően felkészíti, továbbá a kapcsolattartási jog megvalósulását biztosítja a jogszabályban előírt tartalommal. A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 29.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján egyértelmű és nem képezhet vitát az, hogy valamennyi természetes személy köteles olyan személyazonosság igazolására alkalmas okiratot magánál tartani, amellyel személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni tudja. A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról 1992. évi LXVI. törvény 29. § (12) bekezdés pedig szintén egyértelműen tartalmazza, hogy a polgár a személyazonosságát a személyazonosító igazolványon túl az érvényes útlevéllel vagy kártyaformátumú vezetői engedéllyel igazolhatja. A kapcsolattartás során tehát a kapcsolattartásra jogosult szülőnek rendelkeznie kell a gyermekek személyazonosításra alkalmas okirattal. Ezen felül a kapcsolattartási jog tartalmának releváns része a Ptk. 4:180. § (2) bekezdés értelmében a gyermek külföldre vitelének joga. A Ptk. 4:178. § (1) bekezdése és a Ptk. 4:180. § (2) bekezdése értelmében tehát a gondozó szülő a kapcsolattartás kezdő időpontjában köteles valamennyi olyan okiratot átadni a kapcsolattartásra jogosult szülő részére, amely egy esetleges külföldi utazáshoz szükséges lehet. Ezt a gondozó szülő semmilyen hozzájáruláshoz vagy többlet feltételhez nem kötheti. Amennyiben a gondozó szülő a gyermekek okiratait nem adja át, úgy megakadályozza a kapcsolattartáshoz való jog teljeskörű gyakorlását, megsérti a Ptk. 4:178. § (1) bekezdésében rögzített kötelezettségét. Mindezen felül a gyermekek érdekét súlyosan sérti, ha személyazonossága nem igazolható, illetve kifejezetten veszélyezteti a gyermekek érdekét az, hogy esetleges orvosi ellátás szükségessé válása esetén a kapcsolattartásra jogosult szülő nem rendelkezik az orvosi ellátás igénybe vételéhez szükséges TAJ-kártyával.

A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény 22/B.§ (4) bekezdés d.) pontja alapján a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésének minősül, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett neki felróható okból egyéb módon megghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást. E körben a jogszabály nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely azt rögzítené, hogy kizárólag a szó szerinti rendelkezések betartására volna köteles a kérelmezett, a jogszabályi kötelezettségei alól mentesülné. A jogszabályok megsértése tehát megvalósítja a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegését, hiszen a feleket az egyezségben nem szabályozott kérdések tekintetében

Magyarország jogszabályai kötik. Az eljáró nemperes bíróságok a tisztességes eljárás égisze alatt nem jogosultak a jogszabályban előírtak további korlátozására, a jogszabályban foglaltakkal ellentétes értelmezésre, az ugyanis alapjogsérelmet eredményez, továbbá a magánélethez és kapcsolattartáshoz fűződő alapjog megsértésre vezet. Az alapjogsértő joggyakorlat az eredményezné, hogy megfelelné a kapcsolattartás rendező határozatnak és nem jelentené annak megszegését az, ha a gondozó szülő a kapcsolattartásra a gyermeket teljesen meztelenül, az ablakon kilógatva adná át a kapcsolattartásra jogosult szülőnek, hiszen az egyezség nem tartalmazza azt, hogy a gyermek ruhának kell lennie és az ingatlan ajtaján kell kijönnie, de ezen logika mentén az sem jelentené a kapcsolattartásra vonatkozó határozat megszegését, ha egy cukorbeteg gyermek inzulinpumpáját vagy valamely vényre kapható gyógyszerét nem adná át, valamint a kapcsolattartást követő oktatási napra vonatkozó kötelező tanulmányait nem adná át abban az esetben, ha erre szó szerint nem kötelezi az egyezség. Ezzel a gyermekek kapcsolattartáshoz való alapjoga, egészséges fejlődése és oktatásban való érdemi részvételéhez való alapjoga sérülne. Továbbá jelen esetünkben az egyezség szó szerint azt sem tartalmazza, hogy a gyermekeket a kapcsolattartás végeztével vissza kell adnom a kérelmezettnek, csak a kapcsolattartás kezdő és záró időpontját, így a jelen alkotmányjogi panasszal érintett végzés rendelkezése és indoklása szerint valójában nem is volnék köteles a gyermekek a kérelmezettnek átadni. E jogértelmezés egyértelműen ellentétes volna a jogalkotó céljával, valamint azon alaptézissel, miszerint az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Különös figyelmet érdemel az a tény, hogy az okiratok átadása önmagában a gyermekek személyének igazolását teszi lehetetlenné, továbbá a gyermekek orvosi ellátását kockáztatja, valamint korlátozza a kapcsolattartás tartalmát, hiszen nem, hogy külföldre nem tud a kapcsolattartásra jogosult szülő a gyermekkel utazni, de a jogszabályi előírások alapján közterületre sem léphetne ki, ugyanis nem rendelkezik fényképes, személy igazolására alkalmas okirattal, míg a gondozó szülő oldalán semmilyen konkuráló alapjog nem merül fel arra, hogy a gyermek okmányait a gondozó szülő a gyermek távollétében, a kapcsolattartás időtartama alatt magánál tartsa, miként ahhoz sem, hogy a kapcsolattartás tartalmát önkényesen korlátozza. Tehát a jogszabályok az érintett bírósági végzések általi értelmezése kizárólag alapjogsérelmet eredményez, míg sem az egyén, sem pedig a társadalom tekintetében jogos érdeket, közjót nem véd, nem biztosít.

III.

- a) **Álláspontom szerint a panasszal megvizsgálni kért ítéletek az Alaptörvény alábbi cikkeit sértik:**

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

(5) A (4) bekezdés nem zárja ki valamely személy büntetőeljárás alá vonását és elítélését olyan cselekményért, amely elkövetése idején a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai szerint bűncselekmény volt.

(6) A jogorvoslat törvényben meghatározott rendkívüli esetei kivételével senki nem vonható büntetőeljárás alá, és nem ítéltető el olyan bűncselekményért, amely miatt Magyarországon vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más államban törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

XVI. cikk

(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

(3) A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását.

b) Az Alaptörvény ellenesség alátámasztása érdekében az alábbi érveket adom elő:

b/1.)

Magyarország Alaptörvénye VI. cikk, valamint azzal összefüggésben a XVI. cikk által deklarált alapjogok sérelme

A Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a magán-és családi élet védelméhez való jog sérelmét jelenti, ha a családjogi eljárások speciális körülményeinek és jogszabályi rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyásával, a gyermek tényleges érdekeinek vizsgálata nélkül vagy annak figyelmen kívül hagyásával dönt a bíróság.

A Ptk. 4:180. § rendelkezései szerint a kapcsolattartás tartalma kiterjed a gyermekkel való személyes és nem személyes kapcsolattartásra, valamint az üdülés céljából történő külföldre utazásra is. A kapcsolattartás célja a különélő szülővel a szeretetteljes kapcsolat fenntartása, valamint a különélő szülő gyermekek nevelésében való érdemi részvételének, a gyermekek fejlődésének és iskolai előmenetelének figyelemmel kísérésének biztosítása. Ezzel párhuzamosan a gondozó szülő a Ptk. 4:178. § (1) bekezdés szerinti kogens rendelkezés alapján köteles a kapcsolattartás zavartalanságát biztosítani, a gyermekek a kapcsolattartásra felkészítetten átadni. Az alapjog biztosítása során az államot tehát tevőleges kötelezettség terheli annak érdekében, hogy jogszabályai útján a gondozó szülő e kötelezettségét előírja és a végrehajtás során alkalmazandó jogkövetkezményekkel azok tényleges érvényesülését elősegítse, biztosítsa. A jelen alkotmányjogi panasszal érintett végzések és az azok meghozatalához vezető eljárások e tevőleges kötelezettséget teljes mértékben elmulasztják, annak nem tesznek eleget, ezzel előidézve a kapcsolattartáshoz való alapjog, valamint a magánélet tiszteletben tartásához való alapjog sérelmét.

A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény 22/B.§ (4) bekezdés d.) pontja alapján a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésének minősül, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett neki felróható okból egyéb módon megghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást. A jogszabály tehát a jogalkotó szándéka szerint biztosítja, hogy a végrehajtási eljárás útján a gondozó szülőt a végrehajtásra illetékességgel rendelkező hatóság vagy bíróság kötelezze olyan magatartása megszüntetésre vagy olyan tényleges magatartás tanúsítására, amellyel a jogszabályban külön nem nevesített, azaz egyéb módon megghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást. Ez esetben a kapcsolattartás megvalósul, azonban az nem zavartalan, azaz nem tesz eleget a Ptk. 4:178.§ előírásainak. A jogszabály nem megfelelő értelmezése sérti a magánülethez és kapcsolattartáshoz való alapjogot, ugyanis kiüresíti azt és olyan állapotot teremt, amely által csak és kizárólag olyan magatartással való felhagyásra, illetve magatartásra való kötelezésre kerülhetne sor, amely kifejezetten rögzítésre kerül a kapcsolattartást szabályozó végzésben. A jogszabály ilyen eseti szintű rendelkezést azonban értelemszerűen nem tartalmazhat, a jogszabály rendelkezéseit kell a konkrét esetekre értelmezni, nem pedig fordítva. A jelen alkotmányjogi panasszal érintett végzések olyan mértékben üresítik ki a Ptk. 4:180. § és 4:178. § rendelkezéseit, hogy annak eredményeként a kapcsolattartásra jogosult szülő és a gyermekek gyakorlatilag nem jogosultak közterületre lépni, továbbá orvosi ellátásuk lehetősége korlátozódik, hatósági igazoltatás során a gyermekek személye nem igazolható, így az eljáró rendőrség vagy hatóság köteles volna a gyermekeket a személyük igazolásáig átmenetileg kiemelni a családból, továbbá a gyermekek és a kapcsolattartásra jogosult szülő soha nem tudna külföldre utazni üdülés céljából sem. A felsoroltak gyakorlása körében a

gondozó szülő önkényes és jogellenes kapna lehetőséget arra, hogy azokat egyoldalúan befolyásolja, akadályozza.

Ezen alapjogsértő logika, miszerint a Ptk. 4:178. § rendelkezései olyannyira leszűkíthetők volnának, hogy csak és kizárólag a kapcsolattartást szabályozó végzésben szó szerint és konkrétan leírtakat kellene a gondozó szülőnek átadnia a kapcsolattartásra jogosult szülő részére olyan súlyos és a gyermekek egészséges fizikai és pszichés fejlődését veszélyeztető állapotot eredményez, amely akár a gyermekek számára életveszéllyel járhat. Az alapjogsértő gyakorlat alapján ugyanis egy gyermek vényköteles gyógyszerének átadására csak akkor volna köteles a gondozó szülő, ha az szerepel a kapcsolattartást szabályozó határozatban, amely nem csak a Ptk. 4:178. § rendelkezéseivel ellentétes, de egy eseti megbetegedés vagy egy, a kapcsolattartás szabályozását követően beállt megbetegedés tekintetében mind a gyakorlatban, mind jogilag kizárt. Az alapjogsérelem eredményeként tehát a gyermeknek és a kapcsolattartásra jogosult szülőnek vagy a kapcsolattartáshoz való jog sérülne vagy pedig a gyermek egészséges fejlődéshez való joga sérülne, kerülné akár fatális eredménnyel fenyegető kockázatra.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága a Tisztelt Alkotmánybírósággal egyezően több ügyben is leszögezte, hogy a családjogi eljárásokban a gyermekek érdekét mindenek elé - így akár a szülők vagy nagyszülők érdekei elé is - kell helyezni (vö. *Bronda v. Italy* judgment of 9 June 1998, Reports 1998-IV., p. 1476). A jelen alkotmányjogi panasszal érintett végzések általi jogértelmezés a gyermekek érdekét figyelmen kívül hagyja, a jogszabályt azok neglegálásával értelmezi.

A Ptk. 4:178. § és 4:180. § rendelkezésein alapuló következetes gyakorlat – amelyet a Győri Törvényszék Pf.20565/2017/7. számú kapcsolattartás újraszabályozása tárgyában hozott határozata is rögzít – az okmányok átadását a Ptk. 4:178. § rendelkezésének égisze alá tartozó végrehajtási kérdésként és nem kapcsolattartás szabályozása, illetve újraszabályozási kérdésként rendezi. Eleve aggályos volna a kapcsolattartás újraszabályozása, tekintettel arra, hogy annak előfeltétele a megállapodás óta bekövetkezett körülményváltozás.

b/2.)

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk által deklarált alapjog sérelme

Az alkotmányjogi panasszal érintett eljárásokban az eljáró bíróság végrehajtás iránti kérelmet elutasító döntését azzal indokolták, hogy „*a bíróság azon anyagi jogi jogszabályokat, amelyeket az egyezség nem tartalmaz, nem veheti figyelembe*” (35.Pk.50.469/2020/6. ügyiratszámú végzés 8. oldal első bekezdés második mondat). A bíróság ezen megállapítása és az abbaól levont következtetés súlyosan alapjogsértő, a jogrend alapjaival ellentétes. Az anyagi jogi jogszabályok ugyanis valamennyi személyt kötnek, azok betartása – a jogszabály kifejezetten feloldó rendelkezése hiányában – valamennyi személy kötelezettsége. Amennyiben ezen indoklása jogszerű volna, úgy az azt jelentené, hogy bármely szerződésnek

vagy peres egységnek a teljes Polgári Törvénykönyvet és valamennyi kapcsolódó jogszabályt tartalmazni kellene, annak hiányában ugyanis a szerződés vagy peres egyezség megkötése mentesítené a szerződő feleket a jogszabályok betartása alól, azaz a szerződő felek jogalkotási jogosultsággal ruházná fel, lehetővé téve azt, hogy a jogszabályokkal ellentétes rendelkezéseket tegyenek, illetve önmaguk tekintetében megszüntessék a jogszabályi rendelkezések betartásának kötelezettségét. A tisztességes eljáráshoz való joggal összeegyeztethetetlen, ha az érintett felek nem bízhatnak alappal abban, hogy a másik fél a jogszabályoknak megfelelően köteles eljárni, ennek hiányában pedig az állam tevőleges kötelezettsége keretében a jogszerűség eszközével rákényszeríti arra. E jogértelmezés elfogadása esetén a felek a jogszabályok és a joggyakorlat ellenére nem mérhetnék fel az eljárás által várható eredményt, ezzel a jogbiztonság elve teljes mértékben kiüresedne és megkérdőjeleződne.

Szintén sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogot az, hogy az eljáró bíróságok a gyakorlatban csökkítják, korlátozzák a kapcsolattartáshoz való jogomat a házasságunk felbontása során eljáró, a kapcsolattartás rendjének szabályozására hatáskörrel rendelkező bíróság hatáskörét elvonva, a határozatban foglaltakhoz képest a Ptk. 4:180. § rendelkezésében foglaltakat jogosulatlanul leszűkítve. A volt feleségem és köztem létrejött megállapodásban foglalt jognyilatkozatok értelmezése körében a Ptk. 6:8. § (3) bekezdésére, amely szerint jogról lemondani vagy abból engedni kifejezett jognyilatkozattal lehet, illetve, ha valaki jogáról lemond vagy abból enged, jognyilatkozatát nem lehet kiterjesztően értelmezni. A volt feleségem és köztem folyamatban volt házasság felbontása iránti eljárás során keletkezett valamennyi irat alátámasztja, hogy én a kapcsolattartáshoz való jog külföldre vitelre kiterjedő releváns részeméről semmilyen formában nem mondtam le, ilyen fel sem merült. Amennyiben a gondozó szülő az anyagi jogi jogszabályi rendelkezések ellenére mégsem volna köteles átadni a gyermekek okmányait, úgy az azonban többek között a külföldre vitel jogának korlátozását, ellehetetlenítését jelenti, amelyről én nem mondtam le, azt a gondozó szülő akadályozni nem jogosult, e tevékenység és annak bíróságok által orvoslásának elmaradása, így az állam tevőleges kötelezettségének elmulasztása alapjogsértő. Mivel nincs joglemondásra vonatkozó nyilatkozatom, így a Ptk. 4:180.§ (2) bekezdés által biztosított jog gyakorláshoz szükséges gyakorlati feltételeket a gondozó biztosítani köteles a kérelmezett érdekkörébe eső körülmények – így az okiratok átadása – tekintetében, amely kötelezettsége önkéntes teljesítésének elmaradása esetén az államnak tevőleges kötelezettsége van az én és a gyermekeink alapjogai védelme, biztosítása érdekében.

A jelen alkotmányjogi panasszal érintett végzések figyelmen kívül hagyják az eljárás tárgyát képező kérdésben született belügyminisztériumi állásfoglalást, annak ellenére, hogy annak célja éppen a jogértelmezés. Az, hogy a csatolt bizonyíték az eljárás során nem került figyelembe vételre, azonban a mellőzés okát a végzések nem tartalmazzák, azt még csak meg sem említik a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését eredményezi és ellentétes a Tisztelt Alkotmánybíróság által a 3068/2020. (III. 9.) AB határozatban rögzített azon elvvel, amely szerint „[50] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a bíróság a bizonyítás eredményét szabadon mérlegeli, és ez alapján hozza meg döntését. Ebbe a helyzetbe azonban rendes bíróságok csak akkor kerülhetnek, ha a rendelkezésre álló és

felajánlott bizonyítási eszközöket nemcsak formálisan, hanem tartalmilag is figyelembe veszik, és azok eredményét a határozatuk meghozatala során fel is használják, döntéseiket ezzel megindokolják.”

IV. Záró rész

Jogi képviselőm meghatalmazását csatolom.

Nyilatkozom, hogy az általam korábban előterjesztetteket fenntartom és kérem azokat jelen kiegészítéssel egységesen kezelni.

Nyilatkozom, hogy a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Nyilatkozom, hogy személyes érintettségem fennáll, hiszen az eljárásban félként vettem részt.

Nyilatkozom, hogy az ügyben eljárás nincs folyamatban.

Az eljárás az Abtv. 54. § (1) bekezdés alapján illetékmentes.

Budapest, 2021. június 25.

Tisztelettel:

panaszos

